7-13 Φεβρ. 2004
1795

ΜΙΓΚΤΑΛΙΑ ΚΡΟΥΖ: Η ΓΟΥΝΑ

Σημεία & **τέρατα**

Από τον Αδριανό Γεωργίου

Είναι απαραίτητο, κατά καιρούς, να αναγόμαστε στην ουσία της κριτικής, στην ιδεολογία που την καθιστά κοινωνικά χρήσιμη και δημιουργική. Αξιοσέβαστος κάθε καλλιτεχνικός μόχθος, δεν δικαιούται όμως υποχρεωτικά τον έπαινο της κριτικής και είναι αντιδραστικό να τον απαιτεί. Σ' αυτή την περίπτωση έχει παρεξηγηθεί ο ρόλος της κριτικής. Άλλο οι κρίσεις για το καλλιτεχνικό έργο, οι συλλογισμοί του κριτικού, οι αντιρρήσεις και οι υποδείξεις του κι άλλο η ευκαιρία για προβολή, δημόσια αναγνώριση. Μη συγχέουν τις αρμοδιότητες και μην προσδοκούν απ' την κριτική ό,τι απ το καλλιτεχνικό ρεπορτάζ.

Με τη δημόσια παρουσίαση του καλλιτεχνικού έργου ο δημιουργός ανοίγει ένα διάλογο, προτείνει ένα αισθητικό ζήτημα και ο κριτικός αποδέχεται την πρόκληση και ο διάλογος αρχίζει.

Συνεπής στην ιδεολογία της η **«Πειραματική Σκηνή»** του Εθνικού μας Θεάτρου, παρουσίασε ένα έργο που από πολλές απόψεις είναι **πειραματικό τω όντι,** που πάει να πει έργο με ιδιότυπο θέμα και γραφή. Ένα τρίο αποκλινουσών ανθρώπινων περιπτώσεων πρωταγωνιστεί και συμπλέκεται σε μια θηριώδη έλξη και απώθηση που φθάνει διά του έρωτα στον κανιβαλισμό.

Ένας τύπος ιδιόμορφης κλίσης, ο Μάικ, διαταραγμένη προσωπικότητα και ψυχοσύνθεση, ερωτεύεται με πάθος σφοδρό ένα ον, **ένα μαλλιαρό κτήνος θηλυκού γένους,** ένα ζώο εν πορεία προς την εξέλιξη, ή έναν άνθρωπο προς την αποκτήνωση. Αυτό, το ουσιώδες για την κατανόηση του έργου σημείου δεν αποσαφηνίζεται κι αυτό είναι **παράλειψη καίρια.** Εκεί θα μπορούσε να βρίσκεται το «κλειδί», η φιλοσοφία του έργου και φυσικά η αξία του. Αντί γι' αυτό επιχειρείται μια αφελέστατη συσχέτιση με το παραμύθι «Η πεντάμορφη και το τέρας». **Καμία σχέση!** Αλλά ακόμα κι αν είχε κάποια **ποσώς μας ενδιαφέρει.** Συνεχίζω την υπόθεση. Το τερατώδες ον που ονομάζεται Σιτρόνα, ζει μέσα σ' ένα κλουβί, πασαλείβεται με τα περιττώματά του, τρέφεται με ζωντανά ζωάκια, αναπτύσσει συλλογισμούς και ερωτεύεται την όμορφη και καλή υπάλληλο του Μάικ, τη Νένα, η οποία, ειρήσθω εν παρόδω, είναι ερωτευμένη με τον εργοδότη της. Πρέπει να σημειωθεί πως η Νένα είναι επιφορτισμένη να φέρνει ζωάκια για να τρέφεται η Σιτρόνα. Έχουμε λοιπόν, μια τριπολική ερωτική στρόφιγγα. Το τέρας εκμεταλλεύεται το πάθος που έχει εμπνεύσει στον Μάικ και του ζητάει ν' αφήσει την κοπέλα να μπει στο κλουβί της. Ο

άνδρας υποκύπτει και εκβιάζει τη Νένα να κατανικήσει την απέχθειά της και να μπει στο κλουβί της Σιτρόνα. Η Νένα δεν μπορεί ν' αντισταθεί στην απαίτηση του Μάικ και στις υποσχέσεις του και πείθεται. Μπαίνει στο κλουβί και το θηλυκό τριχωτό ζώο, αφού ικανοποιεί το πάθος του την τρώει.

Προεκτάσεις μπορούν να χαραχθούν πολλές και προς πολλές κατευθύνσεις. Δεν λέμε «σημεία και τέρατα»; Να, λοιπόν, που κάθε τερατικό προσφέρεται για αποσημειολογήσεις. Μα στην περίπτωση που μας απασχολεί **καμία σημασία δεν είναι ορατή.** Ούτε για την αγάπη μπορεί να εξαχθεί κανένα συμπέρασμα, ούτε για την ομορφιά, ούτε για την ασχήμια, ούτε για το πάθος, ούτε για τις σχέσεις, ούτε για τη βία, ούτε για τον άνθρωπο. Η τερατογεννημένη Σιτρόνα δεν έχει χαρακτήρα για να ψηλαφήσεις τις συγκρούσεις της και να σταθείς στην τραγικότητά της όπως με τον «Άνθρωπο-ελέφαντα» που η ιστορία του σε συγκλόνιζε. Εδώ, δεν υπάρχει αίσθημα και κοντά σ' όλες αυτές τις αδυναμίες έρχεται να προστεθεί μια καταλυτική. Η καταιγιστική φλυαρία. Τα πρόσωπα του έργου λένε, λένε, λένε χωρίς ο λόγος να αποστάζει παρά αφέψημα ανούσιο.

Η σκηνοθέτις **Μαρία - Λουίζα Παπαδοπούλου** δεν κατέληξε πού βρίσκεται το κέντρο του έργου. Πιθανότερο μοιάζει να διαπίστωσε στη διαδικασία της σκηνοθεσίας πως το έργο δεν εστιάζει. Ενθουσιάστηκε, ίσως, αρχικά απ' τον άλλο κόσμο του θέματος αλλά μετά έπεσε σε αμηχανία. Έτσι έκανε πολλά και ωραία, ευφυή και ευρηματικά με τα οποία κόσμησε την παράσταση, κανένα όμως, απ' όλα αυτά τα ευφάνταστα και θεαματικά δεν είχαν ούτε την παραμικρή σχέση με το έργο. Παρακολουθήσαμε μια παράλληλη και άσχετη παράθεση εντυπωσιακών σκηνοθετισμών.

Τρεις έξοχοι ηθοποιοί ανέλαβαν τους ρόλους. Και γράφω έξοχοι υπογραμμίζοντας τη λέξη. Τρεις ερμηνείες που κράτησαν καθηλωμένους τους θεατές και αξίωσαν την παράσταση. Με τα εκλεκτά αυτά παιδιά η βραδιά απέκτησε περιεχόμενο. Καθώς φάνηκε η σκηνοθέτις έκανε πολλή δουλειά, με τους ηθοποιούς γι' αυτό και η υποκριτική και των τριών ήταν εναρμονισμένη σε πολλά. Την πορεία της **Ναταλίας Στυλιανού** την έχω παρακολουθήσει και απ' αυτή τη σελίδα έχω συχνά επαινέσει τις προσπάθειές της. Έτσι, μπορώ να πω πως η ερμηνεία της στη Σιτρόνα ήταν αναμενόμενη. Το κορίτσι που καταπλήσσει είναι η **Μαίρη Μπουγά.** Εντυπωσιάζει το πόσο ψηλά ανεβαίνει ο πήχης στο αγώνισμα της υποκριτικής ανάμεσα στα κορίτσια κυρίως. Πέραν όλων αυτών η **Μαίρη Μπουγά** με αίσθημα, πολυμερή τεχνική και ωραία παρουσία κερδίζει θέση στην κορυφή των διακρίσεων. Με καλή μαρτυρία και ο **Παναγιώτης Μπουγιούρης** καλός και ισάξιος.